

การดำเนินงานรายตำบล (TSI)

ตำบลเมืองยาง อำเภอขามันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

ตำบลอยู่รอด (ก่อน)

ตำบลมุ่งสู่ความพอเพียง (หลัง)

ข้อมูลพื้นฐานตำบลเมืองยาง

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองยาง ตั้งอยู่เลขที่ 159 หมู่ 1 ถนนกระเบื้อง - หอนงป่องเป็นตำบลหนึ่งใน 6 ตำบลของอำเภอขามันธ์ ที่ตั้งอยู่ทิศตะวันออกของที่ว่าการอำเภอขามันธ์ มีระยะทางห่างจากอำเภอขามันธ์ ประมาณ 1 กิโลเมตร หมู่บ้าน 1,938 ครัวเรือน เป็นที่ราบสูงและเป็นพื้นที่ราบลุ่มบางส่วนป่าโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ป่าละเมาะตาม ห้วยไร่ปลายนา ซึ่งเป็นที่สาธารณะประโยชน์เป็นส่วนใหญ่มีลำน้ำไหลผ่าน 2 สาย สถานที่สำคัญตำบลเมืองยาง

จำนวนประชากร

โรงเรียน 5 แห่ง

วัด 3 แห่ง

ชาย 3,811 คน

หญิง 3,791 คน

ประเด็นปัญหา : ประชากรส่วนใหญ่ในตำบลเมืองยางประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ทำให้เมื่อเกิดภัยธรรมชาติหรือการระบาดของศัตรูพืชจะส่งผลกระทบต่อประชากรมีรายได้ลดลง จึงควรส่งเสริมให้เกษตรกรรู้จักสัมมาชีพอื่นๆ รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ภายในชุมชนให้มีความมาตรฐานที่สูงขึ้นและใช้วัตถุดิบที่มีในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพิ่มรายได้ให้ชุมชนอีกช่องทางหนึ่ง

TPMAP ตำบลเมืองยาง ความต้องการพื้นฐาน 5 มิติ

TPMAP จากรูปดาวแสดงความต้องการพื้นฐาน 5 มิติ ใน ต. เมืองยาง อ. ขามันธ์ จ. บุรีรัมย์ ปรากฏว่าประชากรในตำบลเมืองยางยังมีปัญหาด้านรายได้

การพัฒนาพื้นที่ ใจที่พื้นที่

- สร้างแรงบันดาลใจ ในการหารายได้จากการทำสัมมาชีพ
- สร้างองค์ความรู้ ให้เกษตรกรเข้าถึงเทคโนโลยีทางการเกษตรในยุคปัจจุบัน
- สร้างผลผลิตที่มีคุณภาพดีและปลอดภัยต่อผู้บริโภค
- สามารถนำวัตถุดิบในชุมชนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น
- เพิ่มช่องทางการขายผลิตภัณฑ์ในชุมชน

กิจกรรมที่ดำเนินการ

กิจกรรมพัฒนาสัมมาชีพและสร้างอาชีพใหม่ เพื่อสร้างอาชีพในระดับชุมชน

กิจกรรมการพัฒนาทักษะของเกษตรกรให้สามารถจัดการ ดูแล ระบบการเลี้ยงจิ้งหรีดเชิงพาณิชย์ มาตรฐาน GAP (Good Agricultural Practices)

กิจกรรมพัฒนาศักยภาพในการสร้างช่องทางการตลาด การเผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ ผลิตภัณฑ์

กิจกรรมการเพิ่มศักยภาพการปลูกข้าวแบบเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farm)

อัจฉริยะ (Smart Farm)

กิจกรรมเพิ่มศักยภาพในการจัดการด้านอาหารสัตว์ จากขั้นตอน การผลิตสูตรแบบการใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงสัตว์

กลไกการทำงาน

กระบวนการมีส่วนร่วม

- อว. ทำงานในพื้นที่
- มหาวิทยาลัย คณะเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี หน่วยงาน ศูนย์บริการและทดสอบ
- ชุมชน
 - เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ 5 ผลิตภัณฑ์
 - พัฒนาช่องทางการตลาด ออนไลน์และออฟไลน์
 - เกิดการสร้างงานและสร้างอาชีพในชุมชน
 - พัฒนาทักษะของเกษตรกรให้สามารถจัดการ ดูแล ระบบการเลี้ยงจิ้งหรีดเชิงพาณิชย์

ภาคีเครือข่าย : องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองยาง , กลุ่มแม่บ้าน, เกษตรตำบล , ผู้นำชุมชน

ผลลัพธ์

1. เกิดการจ้างงานนักศึกษา บัณฑิตจบใหม่ และประชาชน ในพื้นที่ให้มีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้
2. ผู้รับจ้างงานได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ด้าน Digital Literacy, English Literacy, Financial Literacy และ Social Literacy เพื่อใช้ในการเรียน การทำงาน ตลอดจนการสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว
3. การยกระดับเศรษฐกิจและสังคมรายตำบลแบบบูรณาการ
 - การพัฒนาสัมมาชีพและยกระดับสินค้า : เกิดการสร้างสัมมาชีพและสร้างอาชีพในชุมชนตำบลเมืองยาง ได้แก่ การเลี้ยงหอยเชอรี่ การเลี้ยงปลาแคบ การเลี้ยงกบ การเลี้ยงปูนา การเลี้ยงแมงดา การเลี้ยงปลาไหล การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงจิ้งหรีด การผลิตอาหารสัตว์ต้นทุนต่ำ และเพิ่มทักษะให้แก่เกษตรกรในการจัดการ ดูแล ระบบ การเลี้ยงจิ้งหรีดเชิงพาณิชย์ มาตรฐาน GAP (Good Agricultural Practices)
 - การสร้างและพัฒนา Creative Economy : ชุมชนเกิดศักยภาพในการสร้างช่องทางการตลาด การเผยแพร่ข้อมูล และการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ วิธีการสร้างเพจ Facebook
 - การนำองค์ความรู้ไปช่วยบริการชุมชน : การเพิ่มศักยภาพการปลูกข้าวแบบเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farm) โดยใช้ชุดควบคุม (Smart Controller) สั่งงานผ่านมือถือด้วยระบบอินเทอร์เน็ต
 - การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม : การเพิ่มศักยภาพในการจัดการด้านอาหารสัตว์ จากขั้นตอนการผลิตสูตรแบบการใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงสัตว์ในราคาค้นทุนต่ำ โดยนำวัสดุเหลือใช้ในห้องอื่นหรือเหลือใช้ทางการเกษตร มาเป็นวัตถุดิบในการผลิตอาหารสัตว์ต้นทุนต่ำ
4. เกิดการจัดทำข้อมูลขนาดใหญ่ของชุมชน (Community Big Data) คือ ข้อมูลผู้ย้ายกลับบ้าน เนื่องจากสถานการณ์โควิด, แหล่งท่องเที่ยว, ร้านอาหารในท้องถิ่น, อาหารที่นำเสนอประจำถิ่น, เกษตรกรในท้องถิ่น, สัตว์ในท้องถิ่น, ภูมิปัญญาท้องถิ่น และข้อมูลแหล่งน้ำในท้องถิ่น เพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ผลลัพธ์เชิงเศรษฐกิจ

1. รายได้เพิ่มขึ้น
 - ร้อยละ 10
 - 120,000 บาท/ปี
2. มีกำไรเพิ่มขึ้นจากเดิม ต้นทุนลดลง
3. สมาชิกครัวเรือนทั้ง 13 หมู่บ้าน มีรายได้เพิ่มขึ้น
4. เกิดการจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 20

ผลลัพธ์เชิงสังคม

1. ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
2. ลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของคนในชุมชน
3. กระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากสร้างงาน สร้างรายได้ในพื้นที่
4. การเข้าถึงระบบการรักษาพยาบาลอย่างทั่วถึง
5. การเตรียมพร้อมกับสถานการณ์ฉุกเฉิน

ข้อเสนอแนะ

ปัจจัยที่ทำให้โครงการประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จ

- การจัดเตรียมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ
- การมีส่วนร่วมของชุมชนในทุกกระบวนการ
- กลุ่ม อว. ทำงาน สามารถสร้างสรรค์ผลงานและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อพื้นที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19

ผู้รับผิดชอบ

อาจารย์ทรงยศ กิตติชนมธวัช

0812712024

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์